KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2777/2000, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, poikkeuksellisista tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([1]) ja erityisesti sen 38 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön naudanlihamarkkinat ovat vaikeassa kriisissä, koska uusien BSE-tapausten (naudan spongiforminen enkefalopatia) ilmenemisen vuoksi kuluttajilla ei ole luottamusta naudanlihaa kohtaan. Niin kulutus kuin tuotanto ovat laskeneet ennennäkemättömälle tasolle ja aiheuttaneet tuottajahintojen tuntuvan laskun. On arvioitu, että kriisi todennäköisesti jatkuu vielä jonkin aikaa. Tällaisia tilanteita varten asetuksen (EY) N:o 1254/1999 38 artiklan 1 kohdassa säädetään poikkeuksellisista markkinatoimenpiteistä, joita voidaan toteuttaa markkinoiden tasapainottamiseksi. Eräs näistä toimenpiteistä on järjestelmä, jolla markkinoiden voimakasta ylitarjontaa aiheuttavat eläimet vedetään lihantuotannosta eläinten hävittämiseen tarkoitetun ostojärjestelmän avulla.

(2) Komission päätöksessä 2000/764/EY ([2]) säädetään yli 30 kuukauden ikäisten eläinten testaamista koskevista erityisistä säännöistä ja hyväksytyistä testimenetelmistä. Kyseisen päätöksen mukaisesti kaikki yli 30 kuukauden ikäiset tavanomaisesti ihmisravinnoksi teurastettavat eläimet on testattava BSE:n varalta viimeistään 1 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen. Siihen asti on asianmukaista eläinten markkinoilta vetämisessä keskittyä edellä tarkoitetun ikäisiin eläimiin, joille ei ole tehty BSE-testiä teurastuksen yhteydessä, ja sallia ihmisravinnoksi yhteisössä ja kolmansissa maissa vain sellaisten eläinten liha, joiden BSE-testin tulos on ollut negatiivinen.

(3) Jotta naudanlihamarkkinoilla saadaan aikaan nopea parannus, tällä välin olisi kannustettava yli 30 kuukauden ikäisten eläinten vapaaehtoista testaamista. Tämän vuoksi olisi annettava vaadittavien testien yhteisön rahoitusosuutta koskevat säännökset ja varmistettava samalla, että yhteisön talousarviosta ei makseta kaksinkertaista maksua yhtäaikaa.

(4) Jotta markkinoilta saadaan vedettyä eläimet, jotka muutoin menisivät ihmisravinnoksi, ja näin tuotosta vähennettäisiin todellisuudessa, on välttämätöntä, että hävitettäviksi aiotut eläimet täyttävät ennen teurastusta kaikki eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, mukaan lukien sellaiset *ante mortem*-tarkastusta koskevat vaatimukset, joita sovellettaisiin teurastettaessa ihmisravinnoksi.

(5) Silloin kun markkinatilanne sitä edellyttää, on asianmukaista sallia ostojärjestelmän laajentaminen jäsenvaltioihin, joissa kaikki tai merkittävä osa yli 30 kuukauden ikäisistä eläimistä testataan.

(6) Silloin kun markkinatilanne niin sallii, on aisanmukaista sallia mahdollisuus lopettaa ostojärjestelmän soveltaminen jäsenvaltiossa, joka pystyy antamaan näytön siitä, että sillä on riittävästi kapasiteettia BSE-testeihin näiden eläinten tavanomaisessa tuotannossa kyseisessä jäsenvaltiossa.

(7) Järjestelmän asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi olisi annettava asiaa koskevat säännökset ostojen järjestämisen ja eläinten toimitusten osalta.

(8) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava eläinten ostohinnat sellaiselle tasolle, jolla varmistetaan, että toimenpiteen tavoitteet täyttyvät. Tätä hintaa vahvistettaessa olisi otettava huomioon erityisesti senhetkiset edustavat markkinahinnat ja eläimen paino.

(9) Koska tämän järjestelmän mukaisesti ostettavien eläinten lukumäärä on suuri, on asianmukaista jakaa kustannukset yhteisön ja jäsenvaltioiden kesken. Yhteisön rahoitusosuudeksi olisi rajattava 70 prosenttia ostokustannuksista, jolloin kansalliset viranomaiset rahoittaisivat loput ostokustannuksista sekä muut järjestelmästä aiheutuvat kulut.

(10) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa tarkoitettua teurastuspalkkiota koskevia säännöksiä sovelletaan tämän järjestelmän mukaisesti teurastettuihin eläimiin.

(11) Eläinten ja niistä saatavien tuotteiden valvonnan parantamiseksi ennen teurastusta, sen aikana ja sen jälkeen, olisi annettava erityisiä säännöksiä, erityisesti tällaisten tuotteiden erottelun ja käsittelyn osalta.

(12) Markkinatilanne jäsenvaltioissa, joissa BSE-riski on erityisen pieni, ei ole huonontunut samassa määrin kuin muualla yhteisössä. Hävitettäviksi tarkoitettujen eläinten ostojärjestelmän ei tämän vuoksi tarvitse olla pakollinen näissä jäsenvaltioissa edellyttäen, että kaikki muista kuin BSE-testatuista eläimistä saadut tuotteet jäävät kyseiseen jäsenvaltioon.

(13) Järjestelmän tehokkaan seurannan järjestämiseksi jäsenvaltioiden olisi viikoittain toimitettava komissiolle asiaa koskevat tarpeelliset tiedot.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.
([2]) EYVL L 305, 6.12.2000, s. 35.

(14) Olisi säädettävä siitä, että komission asiantuntijat tarkastavat edellytysten säädetyn noudattamisen.

(15) Naudanlihan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tätä asetusta sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta, jossa sovelletaan vain 2 artiklan 1 kohtaa.

2 artikla

1. Yli 30 kuukauden ikäisten nautaeläinten lihaa ja 1 päivän tammikuuta 2001 jälkeen teurastettujen nautaeläinten lihaa saa laskea markkinoille ihmisravinnoksi yhteisössä tai viedä kolmansiin maihin vain, jos naudan spongiformisen enkefalopatian varalta tehdyn komission päätöksen 98/272/EY [1] liitteessä IV olevassa A osassa tarkoitetun hyväksytyn pikatestin tulos on negatiivinen.

2. Yhteisö osallistuu 1 kohdassa tarkoitettujen testien rahoitukseen. Yhteisön rahoitusosuus on 100 prosenttia kaikista testipakkausten ja reagenssien kustannuksista (ilman arvonlisäveroa) 15 euron ylärajaan testiä kohti sellaisten testien osalta, jotka tehdään ennen päätöksen 2000/764/EY 1 artiklan 3 kohdassa säädetyn pakollisen testausohjelman voimaantuloa ja joka tapauksessa ennen 1 päivää heinäkuuta 2001.

Tätä rahoitusosuutta ei makseta testeistä, jotka tehdään

— päätöksen 2000/764/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille eläimille,

— eläimille, joista maksetaan tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetyn ostojärjestelmän mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei yhteisön talousarviosta makseta kaksinkertaista tukea.

3 artikla

1. Jäsenvaltion on ostettava teurastettaviksi ja kokonaan hävitettäviksi ilman 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun testin tekemistä tuottajan tai hänen edustajansa sille tarjoamat yli 30 kuukauden ikäiset nautaeläimet.

Eläimen on oltava ollut:

a) vähintään myyntiä edeltävän kuuden kuukauden ajan yhdellä tai useammalla kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevalla tilalla:

b) sen on oltava asiaa koskevan eläinlääkintälainsäädännön mukainen, ja erityisesti neuvoston direktiivin 64/433/ETY [2] liitteessä I olevan VI luvun säännösten mukainen, siis teurastuskelpoinen ihmisravinnoksi.

2. Lisäksi ja poiketen 1 kohdan vaatimuksesta, että eläimiä ei ole testattu, päätöksen 2000/764/EY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut nautaeläimet on ostettava vain hävitettäviksi ja jäsenvaltion on varmistettava, että nämä eläimet tutkitaan mainitun 1 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti ja että testien tulokset ovat negatiivisia.

3. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen on mahdollista päättää että 1 kohdassa säädettyä ostojärjestelmää sovelletaan myös eläimiin, joille on tehty 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu testi, jonka tulos on ollut negatiivinen, jos markkinatilanne sitä edellyttää, sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa testit tehdään kaikille tai merkittävälle määrälle eläimiä.

4. Komissio voi antaa sellaisille jäsenvaltioille, jotka voivat komission tyydytykseksi osoittaa, että niillä on 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu riittävä testauskapasiteetti yli 30 kuukauden ikäisten eläinten tavanomaiseen teurastustuotantoon, asetuksen (EY) N:o 1254/1999 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen luvan lopettaa 1 kohdassa säädetyn ostojärjestelmän soveltamisen, ellei tehdä 3 artiklassa tarkoitettua päätöstä.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava mihin teurastamoon eläimet viedään teurastettaviksi. Tällöin jäsenvaltion on pyrittävä saamaan eläinten kuljetuksen maantieteellinen etäisyys niin lyhyeksi kuin mahdollista.

4 artikla

1. Jäsenvaltion tuottajille tai heidän edustajilleen 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti maksama maksu lasketaan seuraavien seikkojen perusteella:

a) ruhon paino siten kuin neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1208/81 [3] 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellään; ja

b) jäsenvaltion vahvistama teuraspainona ilmaistu kilohinta. Tämän järjestelmässä sovellettava perushinta on kuitenkin kyseessä olevan laatuluokan vuoden 2000 viikoilla 45, 46, 47 ja 48 kirjattujen markkinahintojen keskiarvoa.

Viikkohintoja määriteltäessä jäsenvaltioiden on otettava niin hyvin kuin mahdollista huomioon senhetkiset markkinahinnat silloin kun kyseessä oleville luokille ja ruholaaduille on saatavilla edustava hinta. Myös perinteinen laatu- ja ruholuokkien hintarakenne olisi otettava huomioon.

Hinnat on aina vahvistettava sellaiselle tasolle, jolla varmistetaan, että hävittämisjärjestelmä toimii asianmukaisesti. Tästä huolimatta

— edellä mainittua perushintaa alhaisemmat keskihinnat luokkaa, kohti, ja

— edellä mainitun perushintaa yli 5 prosenttia korkeammat keskihinnat luokkaa kohti

voidaan vahvistaa vain, jos komissio antaa siihen luvan.

[1] EYVL L 122, 24.4.1998, s. 59.
[2] EYVL 121, 29.7.1964, s.2012/64.
[3] EYVL L 123, 7.5.1981, s. 3.

Jäsenvaltioiden on viimeistään jokaisen viikon keskiviikkona annettava tuottajille tieto seuraavalla viikolla sovellettavista ostohinnoista.

Eläimestä on maksettava mahdollisimman pian teurastuksen jälkeen.

2. Yhteisö maksaa jokaisen kokonaan hävitetyn eläimen osalta 1 kohdasta aiheutuvista kustannuksista kiinteän osan, joka lasketaan perushintojen, luokan keskipainon ja yhteisön maksaman 70 prosentin osuuden perusteella, jolloin 30 prosenttia jää maksettavaksi kansallisille viranomaisille. Kiinteät osat vahvistetaan liitteessä I.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä lokakuuta 2001 ostojen kokonaiskustannukset. Yhteisön rahoitusosuus on enintään 70 prosenttia tästä kokonaissummasta.

Yhteisön rahoitusosuudesta voidaan maksaa enintään 80 prosentin ennakko sen jälkeen kun kyseinen eläin on teurastettu ja renderoitu 5 artiklan mukaisesti.

Lukuun ottamatta edellä vahvistettua yhteisön rahoitusosuutta, kaikista toimista teurastukseen tarjoamisesta kokonaan hävittämiseen aiheutuvat kustannukset tulevat kansallisten viranomaisten maksettaviksi.

3. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklassa ja komission asetuksen (EY) N:o 2342/1999 ([1]) V luvussa tarkoitettua teurastuspalkkiota koskevia säännöksiä sovelletaan tämän asetuksen mukaisesti teurastettuihin eläimiin. Näitä kustannuksia ei pidetä tästä asetuksesta johtuvina.

5 artikla

1. Teurastamojen, joissa teurastetaan tämän järjestelmän mukaisesti hävitettäviksi tarkoitettuja eläimiä, on oltava järjestettyjä ja hoidettuja siten, että varmistetaan seuraavaa:

— kaikkien ihmisravinnoksi tai eläinten rehuksi tarkoitettujen eläinten tai eläintuotteiden on oltava täydellisesti erotettuja täman järjestelmän mukaisesti teurastetuista ja tuotetuista eläimistä, ja

— silloin kun tämän järjestelmän mukaisesti teurastettavia eläimiä on tarpeen pitää eläinsuojissa, ne on pidettävä erillään ihmisten tai eläinten rehuksi tarkoitetuista teurastettavista nautaeläimistä.

2. Kun ruhot on asianmukaisesti viillelty, ne on yhdessä muiden eläimen osien kanssa värjättävä pysyvästi. Ne on sitten renderoitava ja hävitettävä kokonaan polttamalla tai muulla sopivalla tavalla.

3. Jos erikseen määriteltyä riskiainesta ei poisteta, koko ruhoa on käsiteltävä erikseen määriteltynä riskiaineksena.

4. Mitään näiden eläinten osia ei saa käyttää ihmisravinnoksi tai eläinten rehuksi eikä kosmetiikkaan, lääkkeisiin tai lääkinnällisiin laitteisiin. Poiketen siitä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, eläinten vuodat voidaan jättää värjäämättä tai hävittämättä jos ne käsitellään siten, että niitä voidaan käyttää vain nahan tuotantoon. Vuodan sisäpuolella oleva rasva-aines on poistettava ja hävitettävä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaiset vuodat varastoidaan ja käsitellään erillään muista vuodista.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarvittavat hallinnolliset tarkastukset ja valvottava paikalla kaikkia toimia sen varmistamiseksi, että kaikki järjestelmän piiriin kuuluvat tuotteet on renderoitu ja kokonaan hävitetty.

6 artikla

1. Rajoittamatta päätöksen 98/272/EY ja päätöksen 2000/764/EY säännösten soveltamista ja poiketen siitä, mitä 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, liitteessä II luetellut jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten yli 30 kuukauden ikäisten nautojen teurastamisen ihmisravinnoksi, jotka ovat syntyneet, jotka on kasvatettu ja teurastettu niiden alueella, ilman 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua BSE-tutkimusta.

2. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta, on varmistettava että seuraavia tuotteita, jotka ovat peräisin ihmisravinnoksi tämän asetuksen voimaantulon jälkeen teurastetuista eläimistä, lähetetään muihin jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin vain, jos kyseisille eläimille on tehty 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu koe, jonka tulos on ollut negatiivinen:

— direktiivissä 64/433/ETY määritelty 'tuore liha',

— neuvoston direktiivissä 94/65/EY ([2]) määritelty 'jauhettu liha' ja 'raakalihavalmisteet',

— neuvoston direktiivissä 77/99/EY ([3]) määritellyt "lihavalmisteet".

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut liha ja lihavalmisteet, jotka on saatu eläimistä, joille ei ole tehty 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua testiä, on merkittävä kansallisella merkillä, jota ei voi sekoittaa yhteisön terveysmerkkiin ja joka erityisesti ei saa olla soikionmuotoinen.

7 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki mahdolliset toimenpiteet tämän järjestelmän asianmukaisen soveltamisen ja tämän asetuksen säännösten täydellisen noudattamisen varmistamiseksi.

Jäsenvaltioiden on viipymättä laadittava yksityiskohtainen kertomus tarkastuksista, jotka ne ovat tehneet tämän artiklan soveltamiseksi ja toimitettava se komissiolle.

8 artikla

Jäsenvaltioiden on jokaisen viikon keskiviikkona ilmoitettava komissiolle edellisen viikon osalta seuraavat yli 30 kuukauden ikäisiä eläimiä koskevat tiedot:

— teurastettaviksi ja hävitettäviksi tarjottujen eläinten lukumäärä luokiteltuna asetuksen (ETY) N:o 1208/81 3 artiklan 1 kohdan mukaisiin luokkiin,

— sellaisten ihmisravinnoksi teurastettujen eläinten lukumäärä luokittain, jotka on testattu, kokonaispaino luokittain ja testien tulokset,

([1]) EYVL L 281, 4.11.1999, s. 30.

([2]) EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

([3]) EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85.

— sellaisten hävitettäviksi teurastettujen eläinten lukumäärä luokittain, joita on testattu, kokonaispaino luokittain ja testien tulokset,
— sellaisten teurastettujen eläinten lukumäärä luokittain, on ei ole testattu, ja kokonaispaino luokittain,
— tuottajille tarjottu hinta laatuluokittain ja, silloin kun tiedot saatavilla, ruholuokittain,
— renderoitujen eläinten lukumäärä,
— kokonaan hävitettyjen eläinten lukumäärä,
— muut tiedot, joilla toimia voidaan tehokkaasti seurata.

9 artikla

Rajoittamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 [1] 9 artiklan soveltamista, komission asiantuntijat tekevät tarvittaessa yhdessä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa tarkastuksia paikalla tämän asetuksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

10 artikla

Tässä asetuksen mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä pidetään asetuksen (EY) N:o 1258/1999 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina interventiotoimenpiteinä.

11 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2001 viimeistään 30 päivään kesäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä joulukuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

[1] EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

LIITE I

Yhteisön rahoitusosuus eläintä kohti [1] [2] (euroa/eläin)

	Lehmät	Hiehot	Härät
Belgia	544	727	—
Tanska	363	444	—
Saksa	364	442	—
Kreikka	292	520	—
Espanja	280	536	—
Ranska	472	674	713
Irlanti	285	421	543
Italia	294	561	—
Luxemburg	553	593	698
Alankomaat	418	385	—
Itävalta	393	501	644
Portugali	281	543	—
Suomi	272	306	—
Ruotsi	384	402	510

LIITE II

Luettelo 6 artiklassa tarkoitetuista maista

Itävalta

Ruotsi

Suomi

[1] Järjestelmän mukaisesti tarjottujen sonnien yhteisön rahoitusosuus on sama kuin lehmien.

[2] Jollei erityisistä rahoitusmääristä ole erikseen säädetty, tämän järjestelmän mukaisesti tarjotuista häristä maksetaan sama hinta kuin hiehoista.